

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Człowiek jest istotą społeczną. W społeczeństwie realizuje swoje podstawowe potrzeby np. bezpieczeństwa, przynależności, szacunku, samorealizacji i rozwoju.

Człowiek od momentu urodzenia podlega socjalizacji, czyli procesowi kształtowania, w wyniku którego staje się członkiem określonej społeczności. W trakcie socjalizacji, która w największym stopniu dotyczy dzieci i młodzieży (socjalizacja pierwotna) jednostka przyswaja sobie umiejętności niezbędne do życia, np. rozumienie znaków, symboli (w tym narodowych) i porozumiewanie się; role społeczne np. dziecka, ojca, pracownika, obywatela, Polaka, katolika reguły, ideały, normy postępowania; umiejętności posługiwania się różnymi przedmiotami, charakterystycznymi dla danego społeczeństwa.

Proces socjalizacji wtórnej dotyczy dorosłego osobnika i trwa do końca życia. W wyniku socjalizacji wtórnej człowiek modyfikuje wcześniej poznane wzorce i role społeczne, zdarza się, że nawet niektóre z nich lub wszystkie odrzuca. Wśród procesów oddziaływania społeczeństwa na jednostkę znane jest zjawisko resocjalizacji, czyli powrotu do odrzuconych norm i wartości, tj. ponownej socjalizacji.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. S. Isern, *Niedźwiedź łowca motyli*, wyd. Tako, Toruń 2014, s. 19-26.

Wstęp

Ze wzruszającej książeczki „Niedźwiedź łowca motyli” dziecko dowie się, jak wielka jest siła wsparcia wspólnoty, która trzyma się razem. Choć niedźwiedź, bohater książki był z natury samotnikiem, miał wielkie serce i zawsze pomagał motylom, które wpadały do wody mocząc sobie skrzydełka. Kiedy pewnego razu on sam zaczął tonąć, na pomoc ruszyły mu właśnie motyle. Gdyby działały w pojedynkę, na pewno nie zdołałyby uratować wielkiego zwierza. W grupie jednak, łącząc siły, dokonały niemożliwego.

Cytat

„Pewnego dnia, ratując kolejnego motyla, Niedźwiedź pośliznął się i wpadł do wody. Tak gwałtownie wymachiwał łapami, by utrzymać się na powierzchni, że jezioro wyglądało jak wzburzone morze. Niedźwiedź nie umiał pływać! (...) Nagle wielka kolorowa chmura rzuciła cień

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość VII > Wartość wspólnotowego życia

na jezioro. Była to chmura motyli: wszystkich, które Niedźwiedź dotąd ocalił. Motyle chwyciły Niedźwiedzia swoimi nóżkami i uniosły jak piórko na szczyt góry. Położyły go tam, by wysuszył się na słońcu. Niedźwiedź spał głęboko przez wiele dni. Słońce grzało go w dzień, a gdy zapadła noc, motyle dbały, by się nie przeziębił. Wreszcie pewnego wieczoru Niedźwiedź obudził się. Motyle czuwały przy nim zamyślane. Gdy spostrzegły, że otworzył oczy, zatrzepotały z radości”.

Podsumowanie

Na podstawie powyższego fragmentu książeczki „Niedźwiedź łowca motyli” można porozmawiać z dziećmi o cechach charakterystycznych dobrej wspólnoty, a także o tym, jak istotna dla jej tworzenia jest wychodzenie poza krąg własnych potrzeb i interesów, empatia oraz bezinteresowność. Opowiadanie to w niesamowity sposób ukazuje radość, jaka płynie z uczestniczenia we wspólnocie i jak wielka siła twórcza jest w nią wpisana.